

משוח מלחמה פרק שמיני סוטה

מג.

עין משפט
גז מוצה

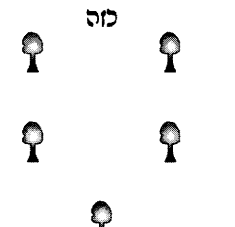
(א) כ"ג קט: (פנהדרין פ"ג);
 (ב) נעשת הדמות וכן
 כמשה למלך (א) נלקמן
 מד: (ד) ק"ה טע גו,
 (ה) נמדרג (ה) (ו) נללם
 פ"ד מ"ז (ו) ונדבס כ:
 (ח) נלקמן מד: (ט) נלקמן
 מד:

הגהות הב"ח

(ב) במשנה כל אל שומעין
 ל"ל ויבנה ואלו ממק:
 (ג) ר"ש ד"ה ואפילו וכו'
 מנשרין הפ"ד ואח"כ
 מ"ה ולא חילול וכו'
 שמהלל את הפירות:
 (ד) ד"ה ולא וכו' כמי
 ולא מק:

מוסף רש"י

שפטם אבי אמו יתרו,
 ראלעזר בני פנחס לקח
 מננות יתרו דכתיב ואלעזר
 בן אהרן לקח לו מננות
 פוטאל לו לאשה ומננת
 כגנה פוטאל זה יתרו
 שפיעט עגלים לנדרת
 סוכים ומהדרין כג:
 אחד הבונה ואחד
 הלוקח ואחד היורש.
 וכן דרך המלאים בכל מקום
 דהיא דפיעטא ליה מנן
 כירשע ואושו הפני שנה
 להשמענו שחא שיה לו
 הוא שנה אחריו (סוכה)
 כ:

ואפילו מה' מינין מנשרפין: (א)
חילולו כשנת הרביעית לנטיעתו
 שחלל את הפירות נמעות כדך
 מעשר שני ומעלה את המעות
 לירושלים ויכולן כדכתיב (ויקרא ט)
 קדש הלולים וגמר קדש קדש ממעשר:
ה"ג כל אלו שומעין דברי כהן
מערכי מלחמה וחורין כמו שומעין
 דברי מערכי מלחמה של כהן כלומר
 שהכהן אומר להן: סרק. כגון
 ארזים ושקמים שאינן עץ פרי:
והמחזיר גרושפו ואירסה אינו חוזר
 שאינה מדשה לו וקרא אאשה מדשה
 קפיד כדכתיב כי יקח איש אשה
 מדשה (דברים מד): אלמנה. ואירסה
 כהן גדול אינו חוזר כשצילה
 דלמעט מולא לקשה מללל כמי
 ולא לקח: על מכונן. סמרו ונלאו
 נמדה ראשונה אינו חוזר ללאו
 חדש הוא האיל ולא חידש להספיק
 עליו ואפילו אללו אינו חדש וגרע
 מהלוקח והיורש: אף הכונס בים

שפיעט יזול וכבש אותו ולא יחשנו: והלא שבעים מביים אוסו.
 כדאמרין באלו הן הנשרפין (פנהדרין דף פג): לפיכך הוצרך ליהסו שם
 פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן: **כרי פועי** מללל כתיב פוטאל:
מתני' בים האולרות. לאולר יין שמן ומצואה: ואחד הלוקח.

מונחין בארון וכן הוא אומר וישראלה אותם
 משה אלף למטה לצבא אותם ואת פינחס
 אותם אלו סנהדרין פינחס זה משוח מלחמה
 וכלי הקודש זה ארון ולוחות שבו ותוצרות
 התרועה אלו השופרות תנא לא לחנם הלך
 פינחס למלחמה אלא ליפרע דין אבי אמו
 שנאמר והמדנים מכרו אותו אל מצרים וגו'
 למימרא דפינחס מיוסף אתי והא כתיב
 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטאל לו
 לאשה (ב) מאי לאו דאתי מיתרו שפיטם עגלים
 לעבודת כוכבים לא מיוסף שפיטם ביצרו
 והלא שבטים מבזין אותו ראייתם בן פוטי זה
 בן שפיטם אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים
 יהרוג נשיא מישראל אלא אי אבוה דאימיה
 מיוסף אימיה דאימיה מיתרו ואי אימיה
 דאימיה מיוסף אבוה דאימיה מיתרו דיקא
 נמי דכתיב מבנות פוטאל תרו משמע שמע
 מינה: **מתני'** ודברו השוטרים אל העם
 לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא
 חנכו ילך וישוב לביתו וגו' אחד הבונה בית
 התבן בית הבקר בית העצים בית האצרות
 אחד הבונה ואחד הלוקח ואחד היורש ואחד
 שנתן לו מתנה (ג) ומי האיש אשר נטע כרם
 ולא חללו וגו' אחד הנוטע כרם ואחד הנוטע
 חמשה אילני מאכל ואפילו מחמשת המינין
 אחד הנוטע ואחד המברך ואחד המרכיב
 ואחד הלוקח ואחד היורש ואחד שנתן לו
 מתנה (ד) ומי האיש אשר ארש אשה וגו' אחד
 המארס את הבתולה ואחד המארס את
 האלמנה אפי' שומרת יבם ואפי' שמת
 אחיו במלחמה חוזר ובא לו כל יאלו (ה) ואלו

לבינים כשרון. מקום הוא ששמו שרון ואין הקרקע יפה לבינים
 ולא היו דבר קיימאם) שפעמיים לריך לחדשה בשבע שנים: **ואלו שאין**
וזין ממקומן. דהך דלעיל הולכין עד לספר ושם שומעין דברי כהן
 וחורין מן המערכה לאך ישראל ואינם חוזרין לנתיבם אלא עוסקין
 כסיפוק מים ומוזן להוליך מלחמה
 ואלו אין זזין ממקומן אפילו ללכת
 עד הספר ולשוב ע"פ כהן: **כוננה**
ביום וחנוכו. ולא דר בו עדיין שנה:
 וכן הנוטע כרם וחילולו. ועדיין לא
 עברה שנה רביעית עליו שלימה:
 נקי יביה לביו. כשציל צימו:
 יביה. רביח הוא. הסיף לך הויה
 אחרת להיות כו: **גמ'** יכול
 דברים של עלמן. יכול שהדברים
 הללו שהם אומרים מי האיש אשר
 בנה וגו' של עלמן הן ולא היה כהן
 אומן אלא השוטרים: **ל"ל ויספו**
השוטרים. לדבר אל העם ואמרנו
 מי האיש וגו'. ויספו משמע דבר
 זה הם מוספים משלהם: **כרי דברים**
של עלמן אמור. שהדבר זה לדבר
 הן מוספין על של כהן מדעת השמא
 גבי נטע וגבי אירס אשה לא כמי
 ויספו והלא כתיב ויספו ש"מ עד
 הנה דברי כהן ואת זו הן מוספין:
הא מה אני מקיים ודברו השוטרים:
 בצנה ונטע ואירס: **דדברי משוח**
מלחמה הסוכו מדבר. שהכהן
 אומר והשוטרים משמעין אותן:
מוגש עד ודברו. דהיינו שמע
 ישראל אתם קרנים וגו' עד להשיע
 אהכס: **מי האיש**. רביח הוא דלמי
 למיכתב מי אשר בנה. ומללל כמי
 אשר בית בנה דרוש ביה צנה מ"מ.
 והאי דכתיב בית למעוטי בית שער
 לכסדרה ומרפסת שהם עשויים
 לדריסת רגל ולא ראוי לדור בהם:
ביום שער. בית כניסת שער החצר
 להסתופף שם שומר הפתח: **ולא**
חנוכו. מללל כמי (א) חנך הוי מיעוטא
 חנכו ליה ולא לאחר פרט לגחול
 צית: **כרבי יוסי הגלילי**. דמתני' ט:

ג א מ"י פ"ו מהל מלכס
 ה"ה סמנ עשו קכ:
 ד ב מ"י שם הל"ו:
 ה ג מ"י שם הל"ו:
 ד נ"ח שם הל"ו:
 ו ה מ"י שם הל"ו:
 ז ו מ"י שם הל"ו:
 ח ז מ"י שם הל"ו:
 ט ח מ"י שם הל"ו:
 י ט מ"י שם הל"ו:
 יא י ב מ"י שם הל"ו:
 יב ל מ"י שם הל"ו:

תורה אור השלם

1. וישלח אתם משה
אלף למטה לצבא אהם
ואת פינחס בן אלעזר
הכהן לצבא וכלי הקדש
ותוצרות התרועה
במדבר לא ו
2. והמדנים מכרו אותו
אל מצרים לפוטאל
כריס פרעה שר
השפחה:
בבאית לו לו
3. ואלעזר בן אהרן לקח
לו מבנות פוטאל לו
לאשה ויחלל לו את
פנינתה אלה ראשי אבות
הלויים למשפחתם:
שמות ו כה
4. ודברו השוטרים אל
העם לאמר מי האיש
אשר בנה בית חדש ולא
חנוכו ילך וישוב לביתו וכו'
ונתן במלחמה ואיש
אחר יתבנה: דברים כ ה
5. ומי האיש אשר נטע
כרם ולא חללו ילך וישוב
לביתו וכו': ונתן במלחמה
ואיש אחד יחללנו:
דברים כ ו
6. ומי האיש אשר ארש
אשה ולא חנכה ילך
וישוב לביתו וכו'
במלחמה ואיש אחד
יקחנה: דברים כ ז
7. כי יקח איש אשה
חדשה לא יבא בצבא
ולא יעבר עליו לכל דבר
נקי יתה לביתו שנה
אחת וישמח את אשתו
אשר לקח: דברים כד ה
8. ויספו השוטרים לדבר
אל העם ואמרו מי
האיש הירא ורך הלבב
ילך וישוב לביתו ולא
ימס את לבב אביו
כלבבו: דברים כ ח

היה חוזר רבי יהודה
 אומר אף הבונה בית על מכוננו לא היה חוזר ר'
 אלא שאין זזין ממקומן בנה בית והנכו נטע כרם וחללו הנושא את ארוסתו הכונס את יבמתו שנא'
 נקי יהיה לביתו שנה אחת לביתו זה ביתו יהיה זה כרמו ושמח את אשתו זו אשתו אשר לקח להביא את
 יבמתו (א) אין מספיקין (להם) מים ומוזן ואין מתקנין את הדרכים: **גמ'** תנו רבנן ודברו השוטרים יכול
 דברים של עצמן כשהוא אומר ויספו השוטרים הרי דברים של עצמן אמור הא מה אני מקיים ודברו השוטרים
 בדברי משוח מלחמה הכתוב מדבר הא כיצד כהן מדבר ושומר משמיע תני חדא כהן מדבר ושומר משמיע
 ותניא איך כהן מדבר וכהן משמיע ותניא איך שומר מדבר ושומר משמיע אמר אביי הא כיצד מוגש ועד
 ודברו כהן מדבר וכהן משמיע מודברו עד ויספו כהן מדבר ושומר משמיע מוסיפו ואילך שומר מדבר ושומר
 משמיע: מי האיש אשר בנה בית חדש כו': תנו רבנן אשר בנה אין לי אלא אשר בנה לקח וירש וניתן לו
 במתנה מנין ת"ל מי האיש אשר בנה בית אין לי אלא בית מנין לרבות בית התבן ובית הבקר ובית העצים
 ובית האצרות ת"ל אשר בנה מכל מקום יכול שאני מרבה אף הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת תלמוד
 לומר בית מה בית הראוי לדירה אף כל הראוי לדירה ר' אליעזר בן יעקב אומר בית כמשמעו לא חנך ולא
 חנכו פרט לגחול לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי (ב) רבי יוסי הגלילי הא אמר ורך הלבב זה המתירא
 מעבירות

משוה מלחמה פרק שמיני סוטה

מד.

עין משפט
נר מצוה

בה א מיי פ"ג מהל' אגל
הל"ג סמג לאון רלה
טו"ע י"ד ס"י שעה פני
ה:
בו ב מיי פ"ו מהל'
טומאת מת ה"ט
וע"כ כ"ב:
ג מיי פ"ו מהל' מלמס
ד"ן ו:
ד מיי שם הל' ט:
בו ה מיי פ"ו מהל'
אסורי ביאה ה"ב
ופ"ו הל"ב:
בח ו מיי פ"ה מהל'
דעות ה"א:
כ"ג ז מיי פ"ו מהל'
מלמס הל' י"א:
ל ה מיי שם הל"ג:
לא ט מיי שם הל"ד:

מאהיל על חלל הפתח: והני מיילי כו'. השמח מהדר לפרושי
סייעתיה מהכא. מדליתטרך למיתני העומד לתוכו טוהר ש"מ הני
מיילי חצר הקבר למקיימא מחילתא דמערה לחודיה ולחצר לחודיה
והי היכר בדבר אגל מת בעלמא המוטל בארץ מרוד צית הלל דתפיס

מה תופס ארבע אמות לעומאה. חכמים גזרו שיהא המת מטמא
כל הנכנס בארבע אמותיו כדי שלא ירגילו חובלי טהרות לקרב לו
ויהא כסור שלא האהיל ויש לחוש שמא יפשוט ידו ויהאיל ולא
אלעמיה: וסנה סנה. וכן הני תנא דידן כמשנה השנייה גיטו

ימת תופס ארבע אמות לטומאה ונתנא
תונא חצר הקבר העומד בתוכה טוהר והוא
שיהו בה ארבע אמות דברי בית שמאי ב"ה
אומרים ארבעה טפחים כמה דברים אמורים
שפתחה מלמעלה אבל פתחה מן הצד
דברי הכל ארבע אמות כלפי לייא אדרבה
מן הצד מידרד ונפיק מלמעלה אי אפשר
דלא מאהיל אלא כמה דברים אמורים
שפתחה מן הצד אבל פתחה מלמעלה
ארבע אמות והני מיילי חצר הקבר דמסימא
מחיצתא אבל מת בעלמא תפיס: ימי האיש
אשר ארש אשה כו': ת"ר אשר ארש
אחד המארים את הבתולה ואחד המארים
את האלמנה ואחד שומרת יבם ואפילו
חוזרין לא לקח ולא לקחה יפרט לאלמנה
לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט
ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר
ולנתין לימא דלא כרבי יוסי הגלילי דאי
רבי יוסי הגלילי הא אמר אהירא ורך הלבב
זה המתירא מעבירות שבידו אפילו תימא
ר' יוסי הגלילי כדרבה דאמר רבה הלעולם
אינו חיוב עד שיבעול מה טעם לא יקח
משום לא יחלל משום הכי אינו לוקה עד
שיבעול תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר
ארש וילימדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם
בית וישע כרם ואח"כ ישא אשה ואף שלמה
אמר בחכמתו הכן בחוץ מלאכתך ועתדה
בשדה לך אחר ובנית ביתך הכן בחוץ
מלאכתך זה בית ועתדה בשדה לך זה כרם
אחר ובנית ביתך זו אשה ד"א הכן בחוץ
מלאכתך זה מקרא ועתדה בשדה לך זה
משנה אחר ובנית ביתך זה גמ' ד"א הכן בחוץ
מלאכתך זה מקרא ומשנה ועתדה בשדה
לך זה גמרא אחר ובנית ביתך אלו מעשים
טובים ר' אליעזר בנו של ר"י הגלילי אומר
הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה וגמרא
ועתדה בשדה לך אלו מעשים טובים אחר
ובנית ביתך דרוש וקבל שכר: ואלו
שאינן חוזרין הבונה בית שער כו': תנא אם
הוסיף בו דימוס אחד חוזר: ר' אליעזר אומר
אף הבונה בית לבנים בשרון לא היה חוזר:

תורה אור השלם
1. וימי האיש אשר ארש
אשה ולא לקחה ילך
והשב לביתו פן ימת
במלקחה ואיש אחר
יקחה:
2. וחספי השטרים לידר
אל העם ואמר מי
האיש הירא ורך הלבב
ילך ושב לביתו ולא
יפס את לבב אחיו
כלבבו:
3. הכן בחוץ מלאכתך
ועתדה בשדה לך אחר
ובנית ביתך:
משלי כו כו
4. כי יקח איש אשה
חרישה לא יצא בצבא
ולא יעבר עליו לכל דבר
נקי יהיה לביתו אשה
אחת ושמה את אביו
אשר לקח: דברים כו ה
5. ויהי ככלת השטרים
לדבר אל העם ופקודו
שרי צבאות בראש
העם:
דברים כ ט

תורה אור השלם

1. וימי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך והשב לביתו פן ימת במלקחה ואיש אחר יקחה:
2. וחספי השטרים לידר אל העם ואמר מי האיש הירא ורך הלבב ילך ושב לביתו ולא יפס את לבב אחיו כלבבו:
3. הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך:
4. כי יקח איש אשה חרישה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו אשה אחת ושמה את אביו אשר לקח: דברים כו ה
5. ויהי ככלת השטרים לדבר אל העם ופקודו שרי צבאות בראש העם: דברים כ ט

לעני רש"י

ור"ש וירושל. ש. ח. י. י. י.

מוסף רש"י

לפיכך הלחה לו התורה
אית כל אלו. לחזור על
בית וכרם ואשה לבנות על
המחירים כשיל עבדות
שנים של ימינו שם
כפלי עבירה והזוהא חזר
אומר שמח בנה את בית
או נטע כרם או ארס אשה
(דברים כ ח). מעמידין
דקפין לפניהם. בני אדם
עומדין בקנה המערה
לוקח את הטפלים ולחמס
בנבחים שנוי אל המלכה
ולא מטוס. שחמל נפילה
ניסה (שם כ ט). לקפח
את שוקיו. לקץ כננו
(קדושין יב).

תנא מפני שמחדשין אותו פעמים בשבוע: ואלו שאין זזין ממקומן בנה בית חדש והנכו וכו': תנו רבנן אישה
חדשה אין לי אלא אשה חדשה אלמנה וגרושה מנין תלמוד לומר אשה מכל מקום אם כן מה ת"ל אשה
חדשה מי שחדשה לו יצא מחזיר גרושתו שאין חדשה לו ת"ר לא יצא בצבא יכול בצבא הוא דלא
יצא אבל יספיק מים ומזון ויתקן הדרכים תלמוד לומר ולא יעבור עליו לכל דבר יכול שאני מרבה
אף הבונה בית ולא חנכו נטע כרם ולא חללו ארס אשה ולא לקחה ת"ל עליו עליו אי אתה מעביר
אבל אתה מעביר על אחרים ומאחר דכתב לא יעבור לא יצא בצבא למה לי לעבור עליו בשני לאוין:
מתנני' ויספו השוטרים לדבר אל העם וגו' ר' עקיבא אומר הירא ורך הלבב כמשמעו שאינו יכול
לעמוד בקשרי המלחמה ולראות הרב שלופה ר' יוסי הגלילי אומר הירא ורך הלבב זהו המתירא מן
העבירות שבידו לפיכך תלחה לו התורה את כל אלו שהחזיר בגללן רבי יוסי אומר אלמנה לכהן גדול
גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולנתין הרי הוא הירא ורך הלבב
והיה ככלות השוטרים לדבר אל העם ופקודו שרי צבאות בראש העם ובעקבו של עם מעמידין וקפין
לפניהם ואחרים מאחוריהם וכשילין של ברזל בדיהן וכל המבקש לחזור הרשות בידו לקפח את שוקיו
שחילת